

måtte opstå hos den enkelte studerende med hensyn til det økonomiske grundlag for studiet, vil mindskes i samme grad, som fondens understøttelsesbeløb nærmer sig det samlede accepterede understøttelsesbehov.

Udvalget har indgående drøftet, om støtten bør ydes i form af *stipendier eller lån*, og hvilket forhold der i givet fald bør være mellem de 2 støtteformer. I henhold til 1955-loven blev midlerne fordelt mellem stipendier og lån i forholdet 2:1. Denne fordelingsnorm ændredes ved 1958-loven til forholdet 1:1; denne norm opretholdtes ved lovændringen i 1960.

Udvalget går ind for fortsat at kombinere stipendie- og lånestøtte og når til det resultat, at det ved loven af 1955 oprindeligt givne forhold 2:1 er mest egnet til at fremme lovens formål. For den enkelte studerende bør låneandelen som hovedregel ikke overstige ca. 50 pct. af den samlede modtagne direkte støtte, og for langvarige uddannelser bør andelen ikke blive så stor, hvis erhvervsarbejde ønskes modvirket. Man vil fortrinsvis anbefale *lånemidlerne anvendt mod slutningen af uddannelsen* og finder, at låneandelen for den enkelte student rimeligt kan modsvare ca. 1½ års studieomkostninger eller i alt ca. 6 000 kr. For de kortvarige studier bør lånebyrden dog som hovedregel ikke overstige 50 pct. af de samlede studieomkostninger.

Nærværende lovforslag tilsigter i videst muligt omfang at imødekomme udvalgets indstillinger om den direkte støtteordning gennem Ungdommens uddannelsesfond.

For så vidt angår seminarier og husholdningsseminarier har man i modsætning til tidligere fastsat låneandelen til en særlig sum, således at opdelingsforholdet for de områder, der er såvel stipendie- som låntagende, bliver 2:1

Den hidtidige bevilling til tilskud til gymnasieelever til dækning af rejse- og opholdsudgifter foreslås fremdeles stillet til rådighed som en særlig sum, men man foreslår, at der gives bevillingen en sådan størrelse, at der samtidig — foreløbig forsøgmæssigt — heraf bliver mulighed for at yde nogen egentlig stipendiehjælp til særlig trængende gymnasieelever, der anses for egnede til gennemførelse af gymnasieuddannelsen.“

Under lovforslagets behandling i folketinget drejede forhandlingerne sig for en stor del om pengenes fordeling og om, hvor stor en del af bevillingen der skulle anvendes til lån.

I det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes, foreslog et *flertal*, at der skulle bevilges uddannelsesfonden et årligt beløb på 71 mill. kr., hvoraf 21 mill. kr. til ydelse af lån, mens venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer foreslog 31,5 mill. kr. afsat til lån (halvdelen af bevillingen i henhold til § 1, stk. 1).

Flertallet foreslog endvidere, at paragraffen skulle have den